

SUBOTNA ŠKOLA
www.subotnaskola.org

Pozdravna rec

3. tromesečje
2020.

III tromesecje

Subota, 4. jul

MOLJENJE SA SUZAMA

»On u dane tela svojega moljenja i molitve k onome koji ga može izbaviti od smrti s vikom velikom i sa suzama prinošaše, i bi utešen po svojoj pobožnosti.« (Jevrejima 5,7)

Hristov život nam omogućava uzor za naš molitveni život. Bog pokušava da nas učini sličnima obličju Njegovog Sina (Kološanima 1,27-28). Ako treba da delujemo kao što je to činio Hristos, onda naš molitveni život treba da bude usklađen sa Njegovim. Mnogi hrišćani nisu voljni da plate cenu koju je Isus platio kada govorimo o borbi u molitvi sa Bogom. Isusove molitve praćene su vikom, bile su snažne i mnogobrojne, a on je utešen prema Njegovoj pobožnosti, kaže biblijski tekst.

Zašto je onda Bog odbio da usliši Njegovu molbu? To nije bilo zbog nekog greha u Hristovom životu. Ovo je važno da zapamtimo kada se nama slično dešava. Takođe, to nije bilo zbog toga što Otac nije voleo svog Sina. Otac je rekao »ne« i pored neizrecive ljubavi koju je imao za Njega, zato što je znao da ne može da Ga poštedi i da spase svet u isto vreme. Isto tako, Gospod ne može uvek da poštedi nas ili našu porodicu svih problema dok ne završi otkupljuće delo u nama i onima oko nas.

Da li si spreman da Bog odbije tvoje molbe? Da li si spreman da nastaviš borbu u molitvi sa Bogom tako duboko i tako lično da si čak i uprkos svojim suzama sposoban da kažeš: »Ali ne moja volja nego

Tvoja«? Otac se uvek prema nama odnosi u kontekstu svoje ljubavi za izgubljeni svet. Da li je Bog nedavno odgovorio sa »ne« na tvoju molitvu? Prihvati Njegov odgovor. I za Hrista je napisano da »od onoga što postrada nauči se poslušanju« (Jevrejima 5,8). Bog i nas može upotrebiti da pokažemo put spasenja drugim ljudima, a taj put je uvek i samo u Hristu Isusu.

Subota, 11. jul

BOG TRAGA ZA POSREDNICIMA

*»I tražih među njima koji bi opravio ogradu i stao na prolomu pred mnom da me za tu zemlju, da je ne zatrema; ali ne nadoh nikoga.«
(Jezekilj 22,30)*

Bog traži one čija su srca spremna da budu posredinci pred Njim. Posrednici imaju srce usklađeno sa Božjim srcem. Oni su toliko bolno svesni koliki je rizik, za njihovu zemlju, za bližnje, da će stati pred Bogom koliko god je to neophodno da bi dobili odgovor od Njega. Zato nije potrebno da budeš dobrovoljac za posrednike. Bog te ubraja među njih.

Ali zašto onda ne posredujemo onako kako bi trebalo? Možda se plašimo da stavimo Boga na probu. Mi se brinemo da Bog možda neće odgovoriti na naše molitve. A ipak, Bog je obećao da ćemo dobiti ako tražimo (Matej 7,7). Mi možemo propustiti da posredujemo jer poverujemo da je naše svakodnevno delanje mnogo efektivnije od molitve. Isus nas je upozorio da bez Njega ne možemo činiti ništa (Jovan 15,5). Bez bliske povezanosti sa Bogom i Njegovom voljom, svo naše delovanje je besplodno. Možda ne posredujemo jer nismo razumeli Božje srce. Isus je plakao nad Jerusalimom dok je molio za njegove stanovnike (Matej 23,37). Ako zaista imamo Božije srce u sebi, bićemo potaknuti da se borimo u molitvi za one koji se suočavaju sa problemima i nevoljama.

Posredovanje je aktivnost kojim se bavi mali broj osoba. Mogu proći mnogi dani ili čak i godine bez nekih posebnih razlika i

vidljivih rezultata vašeg rada. Ipak, posrednici mogu biti jedini koji stoje između porodice i opasnosti ili između pojedinca i nadoležećeg gneva.

Subota, 18. jul

PRIPRAVI SE ZA SUSRET S BOGOM

*»I neka budu gotovi za treći dan, jer će u treći dan sići Gospod na goru Sinajsku pred svijem narodom.«
(2. Mojsijeva 19,11)*

Susret sa Bogom zahteva pripremu. Bog je izvanredan, poseban i svet. Upadanje u Njegovo prisustvo nepripremljen je uvreda. Kada su deca Izraela trebalo da se sretnu sa Njim, Bog im je naložio da prvo uzmu dva dana za pripremu. Kada je narod bio spremna, Bog je progovorio gromom i munjama, vatrom i dimom, i zvukom trube (2. Mojsijeva 19,16-25). Upravo je kroz taj susret Bog otkrio neke posebne istine kao što su Deset zapovesti, uspostavljajući standard po kome je očekivao da narod živi. Nije svaki susret sa Bogom ovakav, ali svaki treba da bude poseban.

Ne možemo provoditi dan za danom u svetu, a da on utiče na naš um, našu volju i naše srce. Ne treba mnogo da postanemo dezorjentisani kada su u pitanju Božji putevi. Svet ima sposobnost otupljivanja naših duhovnih osećaja. Bog je uspostavio Subotu da bi Njegov narod jedan ceo dan iskoristio u pravcu usmeravanja prema Njemu i Njegovoj volji pošto su proveli šest dana u svetu.

Kako se ti spremaš za svoje vreme bogosluženja? Kakve misli ispunjavaju tvoj um dan ranije? Veoma često naše poslednje misli uveče prve su misli sledećeg jutra. Istinsko bogosluženje traži duhovnu pripremu. Tvoje iskustvo bogosluženja ukazuje na tvoju duhovnu pripremu. Zato, odvoj vreme i pripremi se sad za svoj sledeći susret sa Bogom.

Subota, 25. jul

NE BUDI NEPOKORAN

*»Zato, care Agripa! ne bih nepokoran nebeskoj utvari.
(Dela 26,19)*

Sve što Bog radi, radi sa razlogom. Bog je sreo Savla iz Tarsa na putu za Damaks s određenim ciljem (Dela 9,1-9). Savle je planirao da progoni hrišćane, ali njegov susret sa Hristom ga je zauvek promenio. Bog je uradio mnogo više tim susretom nego samo spasao Salva od života u grehu. Bog je počeo da objavljuje svoju volju za Pavlov život. Božji zadatak za Pavla bio je jasan: »Jer mi je on sud izbrani da iznese ime Moje pred neznabosće i careve i sinove Izrailjeve. A Ja ču mu pokazati koliko mu valja postradati za ime Moje.« (Dela 9,15-16)

Božji plan za Pavla, otkriven kroz viziju, uključivao je svedočenje pred carevima i stradanje. Pavle je trebalo da uživa u čudima koje je Bog činio kroz njega, u propovedanju velikom mnoštvu ljudi i u osnivanju crkava. Ali Pavle je, takođe, trebalo da prode kroz kamenovanje, brodolom, bičevanje, ismevanje, hapšenje i tamničenje (2. Korinćanima 11,23-28). Da li bi mi prihvatali ovaj deo zadatka pre nego prvi? Mi nikada nismo naišli na tekstove u kojima se Pavle žali zbog poziva koji mu je Bog uputio. On nikada nije tražio da mu se dodeli uloga poput Petrove, Jakovljeve ili Jovanove (Galatima 2,9-10). Pavlu je bilo dovoljno da mu je dat bilo koji zadatak u Božjem carstvu. Dok se približavao kraju svoje službe, Pavle je mogao hrabro stati pred cara Agripu i reći: »Nisam bio nepokoran nebeskom pozivu.«

O, kada bi imali Pavlovu istrajnost i posvećenje Očevoj volji! Kakva je radost ne samo započeti dobro u našoj hrišćanskoj veri, nego i završiti verno! Božja želja je da nauči svakog od nas da kažemo na kraju svog života: »Nisam bio nepokoran upućenom mi pozivu.«

Subota, 1. avgust

GDE TI GLEDAŠ?

»A Petar obazrevši se vide gde za njim ide onaj učenik koga Isus ljubljaše ... Videvši Petar ovoga reče Isusu: Gospode! a šta će ovaj? (Jovan 21,20-21)

Prva stvar koju uradite pošto vas Bog pozove je ključna. Isus je govorio Petru kakvu službu će imati i kakvom vrstom smrti će završiti svoj život (Jovan 21,18-19). To je bio poseban trenutak u Petrovom životu – Gospod je povukao zavesu sa njegove budućnosti. To neće biti lagan život, ali sigurno život posvećen i blagošloven od njegovog Gospoda i Učitelja.

Umosto da odgovori na ono što mu je Isus govorio, Petar je gledao na druge učenike. Njegov pogled je pao na Jovana, učenika koga je Isus ljubio. »Ali Gospode, šta će biti sa ovim ovde«, Petar je upitao. Petar je upravo primio sumorne vesti o svojoj budućoj smrti. Kako je za nas prirodno da se upoređujemo sa drugima, da upoređujemo naše službe! Ovo je veliko iskušenje Božjim slugama: upoređivati svoju situaciju sa tuđom. Da li je Bog dao mom bratu veću kuću? Da li je Bog uslišio njegove molitve, a moje nije? Da li je Bog dopustio da moj prijatelj primi pohvale za svoj rad dok sam ja ostao po strani? Da li je Bog dopustio drugima da budu blizu svoje porodice dok je moje iskustvo sasvim drugačije?

Isus je dodelio Petru i Jovanu da hodaju različitim putevima, ali su obojica obogatili naše živote. Isus je znao kako je opasno da sluga preusmeri svoje oči sa učitelja na drugog učenika. Gde je vaš fokus? Jeste li postali zabrinutiji sa tim kako se Bog ophodi prema drugima umesto kako se odnosi prema vama?

Subota, 8. avgust

ČVRSTO UKORENJENO

»*On je kao drvo usađeno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vreme, i kojemu list ne vene: što god radi, u svemu napreduje.*
(Psalam 1,3)

Sasvim je moguće provesti čitav svoj život znajući za istine o Bogu ali nikada ne doživeti nijednu od njih. Jednostavno znanje o njima ne znači da su te istine postale sastavni deo našeg života. Ovde je važno pitanje: Šta vi radite sa Božjom rečju? Neki ljudi dopuštaju sebi da dođu pod uticaj bezbožnog razmišljanja do te mere da Božja reč ne pravi razliku za njih. Ako tražite savet od pogrešnih osoba, naći ćete se udaljeni od smera zapovesti Božijih reči. Ako planirano tražite društvo negativnih ljudi kao svojih prijatelja, oni će vas odvesti putem koji vodi daleko od Boga. Ako se pridružite ciničnim ljudima, na kraju ćete postati kao oni.

Pravedan čovek, tvrdi psalmista, ne nalazi ohrabrenje u mišljenjima drugih nego u Božjoj reči. On nije zadovoljan površnim znanjem Pisma, već razmišlja o njemu dan i noć sve dok ono o čemu razmišlja ne postane deo njegovog iskustva. On postaje po-put drveta koje je čvrsto ukorenjeno na obali reke. Drvo je dobro zalivano i daje ukusan plod i bujno lišće. Ljudi dolaze izdaleka da sede u njegovom hladu i uživaju u njegovom plodu.

Ako dozvolite Bogu da usadi Svoju reč u vaš život, drugi će biti ohrabreni vama. Što više rastete u Božjoj pravednosti, a ne u svojoj, postaćete jači. Ljudi će primetiti razliku i vaš život će ih privlačiti jer će videti da u njemu imate blagoslov.

Subota, 15. avgust

SVEMU IMA VREME

»*Svemu ima vreme, i svakom poslu pod nebom ima vreme.*«
(Propovednik 3,1)

Lepota u načinu na koji je Bog stvorio četiri godišnja doba je u tome što, iako je svako drugačije, zajedno doprinose rastu i bujanju života. Proleće je period svežine i novog života. Leti vidimo rast i produktivnost. Jesen je vreme kada se žanje nagrada za prethodni rad. Zima je sezona odmora i predaha. Svako godišnje doba ima svoju jedinstvenu lepotu i daje značajan doprinos životu.

Baš kao što je Bog isplanirao sezonske cikluse u prirodi, slično je osmislio i cikluse u životu. Život ima svoje vreme proleća, kada počinjemo nove stvari i gledamo uzbudeno prema budućnosti. Dolazi leto i mi, uprkos vrućini dana, naporno obavljamo zadatke koje nam je Bog dodelio. S jeseni dolazi plod onih pojava započetih u ranijem periodu našeg života. Zima donosi kraj određenim periodima u životu. Ponekad doneše i teškoće, ali mi se nadamo jer drugo proleće samo što nije stiglo!

U svom savršenom dizajnu za naše živote, Bog je planirao vreme aktivnosti i rezultata. Ali On će, takođe, delovati u nama i za nas i u vremenu odmora i tištine. Biće i vreme kada će od nas tražiti da ostanemo verni i radimo isti posao iz dana u dan. Ali biće i periodi uzbuđenja i novih početaka. Blagodaću Božjom, uživaćemo u plodovima svog truda ako ostanemo verni. Blagodaću Božjom, nadvladaćemo hladne zimske glavobolje i tugu, jer bez zime ne bi bilo proleća.

Baš kao što je sa godišnjim dobima u prirodnom svetu, postoje sezone u našim životima koje deluju zajedno da ispune Božiju savršenu volju za život svakog od nas.

Subota, 22. avgust

SILA, A NE STRAH

»*Jer nam Bog ne dade duha straha, nego sile i ljubavi i čistote.*

(1. Timotiju 1,7)

Jedini strah koji Bog ohrabruje u životu hrišćanina jeste strah Božji (2. Korinćanima 5,10-11, Jevrejima 10,31). Strah od ljudi ne dolazi od Boga. Problem je što se mnogi hrišćani mnogo više plaše ljudi nego Boga. Njihov strah ih sprečava da ugode Bogu jer rasipaju svoje napore u pokušaju da ugode ljudima.

Timotije je bio mlad čovek, stidljiv po prirodi i verovatno ne tako mnogo fizički jak (1. Timotiju 5,23). On je znao za Pavlova česta suđenja i progonstva. On je znao da bi i on mogao da prođe slično. Pavle je podsetio svog mладог saradnika da strah od drugih ne potiče od Boga.

Strah čini da se zaustavimo i dovodimo u pitanje ono što nam je Bog već jasno rekao da uradimo. Možda smo veoma samouvereni u svoju poslušnost dok god nema protivljenja; a onda odjednom sumnjamo da li smo mi to dobro razumeli Boga. Većina strahova potiče iz straha od nepoznatog. Mi ne znamo šta leži pred nama i to nas čini uplašenima. Naša mašta može uvećati probleme sve dok ih ne vidimo nepremostivima. Nama je potreban zdrav um da vidi stvari u ispravnoj perspektivi. Zato nam je Bog dao svog Svetog Duha, da nam omogući da vidimo stvari onako kako ih Bog posmatra.

Strah nije izgovor za neposlušnost Bogu. Nema razloga da živimo u strahu kada nam je dostupno prisustvo Svetog Duha. Strah će nas zarobiti, a Hristos je došao da nas osloboди. Tražimo Gospoda da nas osloboди svakog nezdravog straha i da nam otvori oči. Dok nam bude otkrivao stvarnost naše situacije, osposobiće nas da nastavimo da hodamo u poslušnosti.

Subota, 29. avgust

TRAŽITE HRISTA!

»I oni govorahu jedan drugome: ne goraše li naše srce u nama kad nam govoraše putem i kad nam kazivaše pismo? (Luka 24,32)

Isus se približava onima koji ga revno traže. Dva čoveka su išla putem za Emaus razgovarajući o zbumujućim događajima koji su se upravo desili u Jerusalimu. Oni su mislili da su razumeli dešavanja svojih dana, ali smrt Isusa ih je dezorjentisala u odnosu na Boga i Njegovo delovanje u njihovom svetu. Oni su se nadali da je Isus bio Mesija, ali Njegova smrt ih je ostavila zbumjene i zabrinute. Bili su im potrebni odgovori.

Bog čita srca i vidi iskrenu želju za Njegovom voljom kod svoje dece. Isus se približio ovim ljudima, hodao sa njima i otvorio njihove umove za ono što je Pismo govorilo o Njemu i o događjima tih dana. Dok je Isus govorio, njihovo srce je gorelo u njima! Dok su slušali Isusa kako povezuje tekstove iz Pisma sa onim što su oni doživeli, znali su u svojim srcima da slušaju Božju istinu. Njihove sumnje su nestale, uzbuđenje ih je nadvladalo i požurili su da podele istinu sa svojim prijateljima!

Ako vas zbune okolnosti vašeg života, Isus vas može preusmetriti sebi kroz Bibliju baš kao što je to učinio sa ova dva čoveka. Iz vaše ljudske perspektive, situacija može biti zbumujuća i obeshrabrujuća. Potrebno je Hristovo prisustvo da bi vaše oči bile otvorene za istine iz Svetog pisma. Da li su vas vaše okolnosti zbumile? Onda je potrebno da vam Isus pruži Njegovu perspektivu. Jednom kada Ga čujete, bićete poput ove dvojice ljudi, oduševljeni da se udružite sa Bogom u onome što On radi oko vas i spremni da povedete i druge u to iskustvo.

Subota, 5. septembar

SLEDITI HRISTA

»*I za njim potrčaše Simon i koji bijahu s njim. (Marko 1,36)*

Simon Petar nam je dobro poznat zbog svojih brzopletih, specifičnih izjava koje nalazimo u jevanđeljima (Matej 16,22; 17,4; 26,33). Ali Petar je uvek sledio Isusa. On ga je sledio izdaleka tokom noći Hristovog raspeća (Matej 26,58). Petar je potrčao ka grobu kada je čuo da je Isus vaskrsao (Luka 24,12). Petar je plivao po moru u svom naporu da dođe do Isusa (Jovan 21,7), pa čak i hodao po vodi da bi Mu se pridružio (Matej 14,29). Petar nije uvek govorio ili radio prave stvari, ali je stalno tražio način da bude sa Hristom. Zbog ovoga, on je stalno doživljavao susrete sa svojim Gospodom i rastao u sve vernijeg učenika.

Kad god vidimo Petra da dolazi Isusu, on je uvek u društvu drugih. Zato što je Petar tražio Isusa i drugi su Ga tražili takođe. Po čemu ste vi poznati među onima koji vas najbolje poznaju. Da li vide da trčite za slavom, za moći, za uspehom ili za srećom? Da li ste poznati kao osoba koja traga za Isusom? Bog obećava: "I tražićete Me i naći ćete Me, kad me potražite svim srcem svojim" (Jeremija 29,13)

Da li ste voljni danas da se sretnete sa Hristom? Da li je vaše traganje sa pola volje ili celim srcem? Mogu li drugi oko vas da rastu u poznanju Hrista zbog vašeg primera? Ako ste upravili svoje srce da sledite Hrista, uvek ćete Ga naći. "I Duh i nevesta govore: dođi. I koji čuje neka govori: dođi. I ko je žedan neka dođe, i ko hoće neka uzme vodu života zabadava." (Otkrivenje 22,17)

Subota, 12. septembar

ODBACITI GREH

*»... Da odbacimo svako breme i greh koji je za nas prionuo,
i s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je određena.
(Jevrejima 12,1b)*

Greh je naš najstalniji, najodlučniji i najpogubniji neprijatelj. Greh teži da nam oduzme svaku dobru stvar koju nam je Bog namenio. Pavle piše da greh donosi smrt (Rimljanima 7,11). A opet, greh je tako prepreden. On se uvlači u naše živote kada i gde najmanje očekujemo. Prerušava se tako privlačno da smo uvereni u misao da nam on ne može naškoditi (2. Korinćanima 11,14-15).

Greh prikriveno i neumoljivo komplikuje naše živote. Mi nikada nećemo biti sposobni da trčimo trku koja nam je određena ako smo zapleteni u grehove. Mi se možemo oslobođiti tereta greha jedino ako ga prepoznamo onakvim kakav je on ustvari. Ako greh nazivamo »greškom«, »lošom navikom« ili »slabošću«, mi mu nikada nećemo umaći. Ne smemo druge da krivimo zbog svojih grehova. Ne smemo dopustiti ponosu da nas ubedi da je ponižavajuće priznati grehe u svom životu. Greh nas može oslepiti na svoje prisustvo. On ne zahteva uvek našu pažnju, već nam umesto toga podmuklo i prodorno krađe duhovnu silu i pobedu koja može biti naša. Dobra vest je da nema mere do koje nas greh može obuhvatiti da Božja blagodat ne može dosegnuti i oslobođiti nas (Rimljanima 5,20).

Da li je greh oduzeo vašu radost? Da li vas je sprečio da budete najbolji suprug, supruga, sin, čerka, roditelj ili prijatelj koji možete da budete? Da li vas on sprečava da duhovno rastete? Ako ste obuhvaćeni grehom, Bog vas može oslobođiti, bez obzira koliko očajno vaše stanje vama izgledalo.

Subota, 19. septembar

BEZ VERE JE NEMOGUĆE

*»A koji se sumnja osuđen je ako jede, jer ne čini po veri:
a šta god nije po veri greh je. (Rimljaniam 14,23)*

Pisac poslanice Jevrejima nas podseća da bez vere nije moguće ugoditi Bogu (Jevrejima 11,6). Kad god nam Bog otkrije nešto, On očekuje da Mu verujemo i da uskladimo svoje živote prema datumu otkrivenju. Šta to znači? To znači da se podrazumeva da mu verujemo za sve naše potrebe jer je obećao da će ih obezbediti (Filibljanima 4,19). To znači da prilazimo krizi sa sigurnošću da će Bog izvesti dobro iz njih (Rimljanima 8,28). To znači da nadvladamo brigu tokom stresne situacije jer nas Bog uči da iznesemo svoje zahteve pred Njega (Filibljanima 4,6). To znači da ne brinemo da smo sami jer je Bog rekao da nas nikad neće ostaviti niti zaboraviti (5. Mojsijeva 31,6). To znači da uoprkos svemu što se dešava u našem životu, nećemo nikada posumnjati u Božiju ljubav jer nam je rekao da nas voli večnom ljubavlju (Jeremija 31,3).

Ponekad pokušavamo da opravdamo svoj nedostatak vere! Znamo šta je Bog obećao, ali sumnjamo da će On napraviti praktičnu razliku u našem životu. Mi smo ispunjeni brigom i izgovaramo se: »Ja sam jednostavno takav!« Postajemo gorki u teškim situacijama i mislimo da »Bog ne može ništa izvesti na dobro iz ovakvog bola!« Prizivamo pomoć od svih oko nas kada smo u potrebi; a onda objašnjavamo: »Znam da Bog može zadovoljiti moje potrebe, ali sam mislio da treba da uradim sve što mogu, za svaki slučaj.« Bog ovo naziva neverom. Nevera je greh. »A bez vere nije moguće ugoditi Bogu.« (Jevrejima 11,6)

Subota, 26. septembar

»NE BRINITE SE NI ZA ŠTO...«

»Ne brinite se ni za što nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem da se javljaju Bogu iskanja vaša.

(Filibljanima 4,6)

Ne brinite se! Pavle tvrdi da ne postoji ništa što bi uzrokovalo brige Božjeg deteta. On je bio veoma svestan stvari koje uzrokuju brigu. Njegov narod je bio porobljen od strane vojske i njime su upravljalje korumpirane vođe. On je pisao iz zatvora, gde je bio smešten zbog lažnih optužbi. On je bio odvojen od onih koje je voleo; njegovi motivi su dovođeni u pitanje i bio je lažno predstavljen. Neki su pokušavali da unište sve ono što je uradio u osnivanju crkava. Patio je od fizičke bolesti i suočavao se sa skorim pogubljenjem (2. Korinćanima 11,23-29). A ipak, Pavle kaže da ne može postojati kriza tako velika usred koje Bog ne bi mogao doneti mir!

Bog neće uvek otkloniti vaše probleme, ali On će poneti vaš teret. On želi da doživite Njegov mir, koji je izvan ljudskog razumevanja. Vi nikada nećete potpuno razumeti kako Bog može pružiti mir u nekim situacijama sa kojima se suočavate, ali ne morate da razumete da bi to doživeli. Ovaj mir nije samo za one koji se dobro nose sa stresom; on je ponuđen svakome. Možete znati da Bog želi da doživite mir. Ali se čudite kako je to moguće, s obzirom sa čim se trenutno suočavate. Ipak, biblijski stih poziva da se ne brinemo ni za šta. Božja reč jasno ukazuje da ne postoji ništa sa čim se suočavate što je suviše teško, suviše opterećujuće ili suviše strašno za Boga. Bez obzira u kakvim ste okolnostima, prepustite svoju brigu Bogu i dopustite da Njegov savršeni mir vodi vaše srce.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Želimir Stanić
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2020.
Za internu upotrebu

adventistička
misija

DVD Adventistička misija donosi vam svakog tromesečja nove vesti iz misije. Upoznajte nove ljudе i njihova životna iskustva. Saznajte kako su vaši darovi uticali na razvoj Božjeg dela širom sveta.

nova **ISKUSTVA** svakog
ista **MISIJA** tromesečja

Preuzmite
Power Point prezentacije sa fotografijama osoba čija su životna iskustva predstavljena u *Vestima iz sveta*.

www.subotnaskola.org

HRIŠĆANSKA
ADVENTISTIČKA CRKVA